

„Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen.”

(Gróf_Széchenyi István)

Tisztelt Kollégák!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a jelölésért felelős barátaink méltónak tartanak a HTE elnöki feladatainak ellátására. Nagyszerű elődök nyomába lépni mindig hatalmas kihívás, ám most a helyzet e kihívásnál még nehezebbnek ígérkezik.

1. A HTE és a világ

1.1. Új kikötő felé

Egy 62 éves, nagy múltú, de az új világban helyét még pontosan nem mindig találó egyesületet kell megpróbálnunk a valóban háborgó vizeken új kikötők felé irányítani. Sokszor idézik Seneca tanácsát, aki szerint semmilyen szél nem kedvez annak, aki nem tudja, melyik kikötőbe tart. Válasszunk tehát kikötőt.

1.2. A világ más lett

A HTE munkájába huszonévesen kapcsolódtam be, akkor, amikor az Egyesület még egészen más körülmények között tevékenykedett. A világ azóta nagyon megváltozott körülöttünk és a HTE ebből még sok mindent nem vett észre. Az elmúlt 20 évben számos kérdésben sikerült előrelépni, de még túl sok múltbeli szokásunk nehezíti a felzárkózást a megváltozott világ körülményeihez.

Az 1990-es évek előtti pezsgő egyesületi élet egyik jellemzője volt, hogy a szakma legjobbjai munkahelyi sikereiket, eredményeiket a szakosztályok előadásain, kerekasztal beszélgetésein osztották meg kollégáikkal, egyesületi tagjainkkal. Az akkor nálunk még többé-kevésbé ismeretlen piaci verseny és az Internet nélküli világban, a meglehetősen bezárkózottság körülményei között ez így volt természetes, és így lehetett a HTE is nagyon sikeres.

Ám a világ megváltozott. A nyitottság természetes lett, az új ismeretek szinte keletkezésük pillanatában elérhetőek különféle fórumokon és formákban, még ha nem is mindig ingyenesen. Kivéve természetesen az üzleti titkokat, a legfrissebb fejlesztések belső vállalati információit. Így tehát egyesületi előadásaink egy jelentős része alól egyszerűen kicsúszott a talaj. Jóllehet sok vállalat tart technológiai bemutató szakmai-marketing előadásokat, új termék bejelentéseket, ezek igen szűk köre zajlik az egyesület keretei között. Nem egyszerűsíti a helyzetet az sem, hogy nem is túl nagy egyszerűsítéssel azt mondhatjuk, hogy a magyar ipar szinte megszűnt, helyette magyarországi iparról beszélhetünk, ám a fejlesztés e multinacionális cégeknél is csak igen kevés esetben található határainkon belül: legtöbbször más országbeli telephelyen zajlik. Hasonló a helyzet az infokommunikációs szolgáltatások, informatikai és médiainformatikai fejlesztések világában: a hazai teljes piaci bevétel döntő részét termelő cégek legtöbbször teljes, vagy meghatározó mértékű külföldi tulajdonban vannak.

1.3. Mást, másként, de a jót megőrizve

Ismert szokás, hogy a világban sok elnök, sok vezető és sok törvény számtalanszor előről kezdi az életet a kerék feltalálásától, és mindig mindent gyökeresen meg kíván újítani, ha kell, ha nem. Való igaz, hogy dolgainkat nagyon sokszor nem egyszerűen másképpen, nem

egyszerűen jobban kell tenni, hanem mást kell tennünk, mint eddig, olyan új dolgokba kell fognunk, amit eddig nem tettünk. Ám ez nem jelentheti azt, hogy a megújítás hevében értékeket veszítsünk el, hogy kapkodva megváljunk fel nem ismert kincseinktől. Semmit ne veszítsünk el, ami érték, de váljunk meg minden olyan tehertől, ami nem az értékes múlt része, hanem rajtunk ragadt kolonc. Megfelelő önvizsgálat után hozzunk megfontolt döntéseket a múltbeli dolgainkról. Ugyanakkor építsük be életünkbe a 20 éve tartó változások még fel nem ismert következményeit és igyekezzünk ezekhez alkalmazkodni. Ne adjuk fel sem tudományos célkitűzéseinket, sem szakmai függetlenségünket, de vállaljunk mértékadó, illetve ahol lehet meghatározó véleményalkotó szakmai közéleti szerepet. A HTE a hazai szakmai, tudományos élet meghatározó szereplője lehet, ha kitörünk saját zárt körünkből és elérjük, hogy a közélet számítson tudásunkra és felkészültségünkre. A világ eseményeit követő módból váltsunk irány-meghatározó üzemmódba, kezdeményezzünk, javasoljunk, hallassuk hangunkat. Ne féljünk az egészséges és tiszta szakmai kapcsolatépítéstől.

2. Hol járunk?

2.1. Tagságunk és tagdíjaink

Tagságunk az elmúlt 20 évben átalakult, az 1990-es évek óta taglétszámuk folyamatosan és drámaian, nagyjából ötödére csökkent. Az első 5-10 évben legelőször a fiatal generáció távolodott el tőlünk, aminek súlyos következménye, hogy ma leginkább a 35-45 éves korosztály hiányzik tagságunkból. Jóllehet a csökkenés minden korosztályra érvényes, mégis, az elmúlt évek erőfeszítései nyomán a közismerten súlyos külföldre vándorlás ellenére is újra vannak fiatal tagjaink, ám a legaktívabb közgeneráció továbbra is fájdalmasan távol él a HTE-től. A létszám növelése nem lehet öncélú feladat: aktív, az egyesület munkájában részt kérő és részt vevő tagokra van szükség.

Egyéni tagdíjainkat esetenként meg-megemeltük, ami a nehezedő gazdasági körülmények között aligha volt népszerű; még akkor sem, ha a jelenlegi tagdíj sem éri el a havi egy korsó sör árát. Tény az is, hogy az Egyesület gazdálkodásában e tagdíjak sajnos alig számítanak, a bevételek mintegy 3%-át teszik ki, vagyis nem egyéni tagjaink finanszírozzák a HTE munkáját. Egyéni tagjaink jól ismerik a számukra nyújtott „szolgáltatásaink” kis számát, szűkös körét. Nyugodtan elmondhatjuk: keveset kérünk és cserébe sajnos ugyanilyen keveset is adunk.

Jogi tagvállalataink száma - akiktől a költségvetésünk mintegy tíz százalékát kapjuk önkéntes nagyságú tagdíj formájában - évek óta csökken, néhány év alatt megfeleződött. Más szervezetek nálunk határozottabbak: akár a cég éves árbevételéhez is kötik a tagdíjat, ám természetesen ennek fejében olyan szolgáltatásokat nyújtanak, melyekért megéri belépni a klubba. Mi jelenleg jogi tagjainknak a konferencia-hirdetéseken túl alig-alig adunk valamit. Itt is érvényes az állítás: nem tudunk eleget adni ahhoz, hogy igazán kötődjenek hozzánk jogi tagjaink.

Kedves kollégáim, vajon Ti, Önök szeretnek-e úgy vásárolni egy üzletben, hogy ugyan maguk dönthetik el, mennyit fizetnek a pénztárnál, ám a polcok szinte üresek, kosarukba alig tehetnek bármit is! Mások, de a HTE tapasztalatai alapján is kimondhatjuk: ha nincsenek olyan szolgáltatásaink, értékeink, amiért mind egyéni tagjaink, mind jogi tagjaink szívesen jönnek hozzánk, és szívesen fizetnek is a klubtagságért, akkor rövidesen soha nem látott kemény napok köszöntenek ránk.

2.2. Bevételeinkről

A HTE gazdasági működése meghatározó részben független saját tagjaitól. Bevételeink legnagyobb része konferencia-szervezésből és ehhez kapcsolódó szponzori támogatásokból származik. Tisztelet mindenkinek, aki önzetlenül dolgozik e konferenciák sikeréért! E tény

bizonyítja, hogy ha tudunk értéket teremteni – és tudunk – akkor azt a piac is elismeri! Titkárságunk és ügyvezetőnk vezetésével sikereket ért el az Egyesület a pályázatok terén is, ami nagyszerű és folytatandó tevékenység. Összességében tehát elmondhatjuk, hogy vannak olyan tagjaink, akik titkárságunk hathatós közreműködésével lényegében eltartják az Egyesületet. Jelenleg e szűk kör eredményes munkája teremti meg a HTE működéséhez szükséges pénzügyi fedezet 85%-át, úgy, hogy ebben tagságunknak alig van aktív szerepe.

Nem titkolhatjuk azonban magunk elől azt a tényt, hogy ha nagyon kevés a szolgáltatásunk, a termékünk, akkor nem fognak hozzánk jönni a vevők: sem az egyéni sem a jogi tagok. Adnunk kell, szolgáltatnunk kell, termékekkel és ajánlatokkal kell kényeztetni tagjainkat. Fejlesztésbe kell tehát kezdenünk.

2.3. Híradástechnika, Infocommunications Journal

Lapunk számtalan vihart ért már túl. Kiváló szakemberek segítették hosszú évek óta a lap munkáját a szerkesztőbizottságban és a szerzői kollektívákban. Elmondhatjuk, hogy szakterületünkön ma Magyarország egyetlen olyan tudományos igényű lapjának vagyunk kiadói és fő finanszírozói, amely lap a tudományos életben első lépéseket próbáló fiatal kollégáinknak publikációs lehetőséget biztosít. Lapunk nélkül ifjú mérnök-tudósaink nehezebben szerezhették meg tudományos fokozatukat. Olvasóink, akik közül nem kevesen ma nem is a HTE tagjai, a lapot örömmel forgatják, szakmai szempontból a Híradástechnika sikeres. Köszönet illeti lapunk minden külső támogatóját, azonban minden támogatással együtt is pénzügyi szempontból folyamatosan a penge élén egyensúlyozunk. Sem olvasóink, sem a tudományos intézmények nem tudják finanszírozni lapunkat. A megoldás-keresésben még akkor sem lankadhatunk, ha egyre nehezebb a támogatók megnyerése, a lapot feltétlenül meg kell őriznünk.

3. Merre tartunk?

Nagyon sok olyan területet kell azonosítanunk, ahol változást lehet és kell is véghez vinni, ezek feltárása együtt gondolkodást és alapos munkát igényel. Elemeznünk kell, hogy milyen tevékenységet érdemes és kell végezünk és mit egyáltalán nem szabad tennünk. Igen nagy feladat áll előttünk, de egyszersmind nagy a lehetőség is. Azon kell dolgoznunk, hogy ez a gyümölcs be is érjen. A feladatok egy része nem is kérdéses, annyira egyértelmű.

3.1. Aktívabb, fiatalabb és nagyobb tagság

Az egyszerűség érdekében kerek számokat szeretnék csak használni. Mintegy 1000 tagunk van, tehát a hazai infokommunikációs társadalom nagyjából harmincezer szakemberének mintegy 3%-a a tagunk. Ugye nem hisszük azt, hogy a lehetőségeink csak eddig terjednek? Miért ne duplázhathánánk meg aktív tagjaink számát három év alatt úgy, hogy éppen a 35-45 év közötti generációból, a legaktívabb szakemberekből építkezünk? Természetesen ehhez nyújtanunk is kell sok mindent, messze többet, mint egy-egy alig népszerű szakosztályi együtt-szomorkodás. Fokozni kell Internetes jelenlétünket, akár külön, kifejezetten a fiatal kollégáink számára szervezett konferenciákkal segíteni kell a 35 év alattiak publikációs lehetőségeit, HTE ajánlásokkal kell segíteni a fiatal szakemberek elhelyezkedését.

3.2. A jogi tagok létszámának többszörözése

A magyarországi infokommunikációs szolgáltatók száma az NMHH honlapja szerint is mintegy 900. A szállítói, tanácsadói, közgazdasági, jogi területen további 900-1000 olyan cég dolgozik, akik legfőbb jövedelme az infokommunikációs technológiák (IKT) területéről ered. A hagyományosan vezető oktatási intézményeken (BME, Óbudai Egyetem, Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Széchenyi István Egyetem stb.) túl még legalább 50-100 olyan további intézménnyel, minisztériummal, főhatósággal, piacfelügyeleti intézménnyel stb.

számolhatunk, akik az IKT területen aktívak. Ez így mindösszesen potenciálisan legalább 2000 cég, intézmény. A HTE-nek jelenleg csupán 60 jogi tagja van. Valóban csak ennyire futná képességeinkből?

3.3. Infokommunikáció a távközlés helyett, szakosztályaink frissítése

A HTE egyes szakosztályai rendkívül sikeresek, mások munkája gyakorlatilag nem is észlelhető. Sok szakosztály megújult az elmúlt években, mások ma is sok évvel ezelőtti módszereik és szokásaik foglyai. Tekintve, hogy szakosztályaink alapvetően maguk döntenek sorsukról, az érdeklődés hiánya miatt szunnyadó szervezetek állapotát tudomásul kell venni, ha felélednek, akkor erőnkhez mérten örömmel kell támogatni őket, de a mesterséges lélegeztetés helyett érdemes új területek felé nyitni.

Azt a célt tűztük ki évekkkel ezelőtt, hogy az egykori „Híradástechnika” Egyesülete a Hírközlés és Informatika Egyesülete legyen. Céljaink között és küldetésünkben kiemelt helyen szerepel az infokommunikáció. Első megközelítésben akár azt is gondolhatnánk, hogy az IKT piac érdekeltjeit fogjuk össze, de közelebről vizsgálva sajnos ez nem igaz. Ma legfőképpen a K, vagyis a kommunikáció egy szűk szegmense csak a HTE által lefedett terület. Észre kell vennünk, hogy a szakosztályaink munkájában érintett szakágakon kívül is van élet, sőt, az izgalmas szakmai tudományos piaci folyamatok jelentős része meg sem jelenik a mi életünkben: nem foglalkozunk hangsúlyosan az e-közigazgatás kérdéseivel, még csak nem is érintjük az e-kereskedelem kérdéseit, nem koncentrálnak az informatikai biztonság szakterületére. Néhány kezdeti eredménnyel túl a mai napig nem tudtunk átütő eredményeket elérni az informatika szakterületein. Bízató ígéret, hogy az elmúlt néhány év során már megalakult a médiainformatikai szakosztály, legújabbán az intelligens egészségügyi rendszerek szakosztálya, ami akár az áttörés első jele is lehet az új világ felé. Nyitnunk kell az olyan területek felé, mint az e-kormányzat, az infrastruktúrák biztonsági kérdései, a szélessáv bevezetésének teendői, a hazai alkalmazott szoftverfejlesztés ügyei, stb.

3.4. Új szolgáltatások, új termékek, kapcsolatok

Ha sorra vesszük, milyen lehetőségeket nyújt Egyesületünk az egyéni tagjainknak, bizony hamar a lista végére jutunk. Tudja-e őket segíteni álláskeresésben? Tudja-e őket támogatni szakmai karrierjük építésében? Nyújt-e bármiféle érdekvédelemhez közelítő támogatást, ha nehézségeik vannak? Megkereshetik-e a HTE-t tagjaink vagy a polgárok szakmai problémáikkal? Adunk-e továbbképzési tanácsokat tagjainknak?

Jogi tagvállalataink keresik-e az egyesületet szakmai problémáik megoldása érdekében? Tudjuk-e támogatni jogi tagjainkat ügyfélkapcsolataikban? Még a külföldi fejlesztési központ esetén is vannak lokális feladatok; ha nem így lenne, akkor miért települt volna ide minden nagy tanácsadó cég? Miért ne lehetne a HTE egy a nagyok között?

Össze tudjuk-e hozni különböző informális fórumokon a hazai cégek különböző vezetőit, döntéshozóit? Tudjuk-e tanácsokkal támogatni a kisebb cégeket például a pályázatírásban? Működtethetnénk-e egy olyan pályázati segítő irodát, ahol felkészült egyéni tagjaink akár díjazás ellenében segítenének a KKV szektor hozzánk kapcsolódó vállalatainak?

A HTE eddig is sok értékes kapcsolattal rendelkezett, ám ezeket nem mindig jellemezte az egyenrangúság, sokszor mi kértünk, de mi kevesebbet adtunk. Társegyesületeinkkel általában jó, de esetenként formális és kevésbé hasznos a kapcsolatunk. Keresnünk és építenünk kell az új kapcsolatokat, mert egyedül nem megy. Önállóságunkat, függetlenségünket, szakmai értékeinket kell hasznosan kamatoztatni e kapcsolatokban. Partnerünk lehet mindenki, aki a hazai IKT szektorért kíván tenni.

3.5 Az új Választmány

Az új választmány tagjainak egytől egyig komoly, ellenőrizhető és felelősségteljes feladata kell, hogy legyen a következő három évben. Ha valóban számottevő fejlődést szeretnénk, akkor ahhoz sokat kell dolgozni. Így tehát az Alapszabályunkban rögzített kötelezettségeken túl, heti operativitással kell kísérletet tennünk a megújulásra. Nagy munka, és a nem enyhülő gazdasági környezetben még a sok munka sem garantálja a sikert.

Meglévő bizottságaink munkáját az Alapszabályban rögzítettek maradéktalan betartása mellett esetenként szélesíteni indokolt. Díjbizottságunk váljon a hazai szakmai, akár állami díjak megkerülhetetlen javaslattevőjévé. Gazdasági bizottságunknak legyen kötelessége a gazdasági tervezésben való aktív részvétel, és az új bevételi források feltárása. Külügyi bizottságunk erősítse tovább a nemzetközi konferenciák hazánkba szervezését, javítsa a nemzetközi társszervezetekkel való együttműködést és bővítse a szakmai kapcsolatainkat a világ magyarságával. Tudományos bizottságunk az eddigi feladatokon túl építse fel Akadémiai és széleskörű felsőoktatási kapcsolatrendszerünket. Az Ifjúsági bizottság alakítson ki és működtessen mentori rendszert, segítse a fiatalok elhelyezkedését, karrier-építését. Senior bizottságunk erősítse az értékmegőrzés terén eddig is végzett tevékenységét kifejezetten a fiataloknak szóló tanító tevékenységgel. A Jogi tagok bizottsága újuljon meg és kezdje meg a rendszeres kapcsolatépítést a jogi tagvállalatok vezetőivel, hogy ezen keresztül kapjon a HTE napi információt arról, hogy mit kívánnak tőlünk a vállalatok és vezetők.

Új témafelelősi rendszert szükséges kialakítani a Választmány tagjainak szerepvállalásával, olyan rendszert, amely folyamatos munkavégzést tesz lehetővé a területeken. Csak a legfontosabb témákat említve: Szakosztályi kapcsolatok, ipari kapcsolatok (gyártók, szállítók), szolgáltatói kapcsolatok (Infokom teljes területe), kereskedelmi kapcsolatok (e-kereskedelem) közigazgatási kapcsolatok (e-közigazgatási kérdések), PR ügyek (Internetes kapcsolatok, közlemények, reklámok, hirdetések stb.), egyéni tagok kapcsolatai, pályázati ügyek, ISZB felelős.

Ha érdemi tapasztalat átadásra eredményesen fel tudjuk használni, akkor megfontolandó lehet egy hazai tanácsadó testület és egy nemzetközi tanácsadó testület életre hívása is.

Nem készülhetünk másra, mint nagyon sok munkára és együttgondolkodásra, a tagsággal a tagságért. Javaslatokat, ötleteket, közreműködést, támogatást, aktivitást és munkát, sok munkát várunk mindenkitől.

A bizalmat köszönve ebben kérek Önöktől, Tőletek támogatást.

Budapest, 2011. április 11.

Husztly Gábor

elnökjelölt